

Sygn. akt I C 281/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa W. Ł. (1)

przeciwko A. B. (1)

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża powoda.

UZASADNIENIE

wyroku z 16 lutego 2017 r. sygn. akt I C 281/16

Powód W. Ł. (1) w pozwie z 26.05.2016 r. (k. 2) i kolejnych pismach z 9.07.2016 r. (k. 8) i 12.11.2016 r. (k. 36) domagał się zasądzenia od pozwanego A. B. (1) na swoją rzecz kwoty 2600 zł, co potwierdził na rozprawie 16.02.2017 r. (k. 63).

W uzasadnieniu pozwu i ww. pism oraz na rozprawie 16.02.2017 r. (k. 62/2) powód podał, że roszczenie w tej sprawie wywodzi z umowy, która została zawarta chyba cztery lata temu pomiędzy powodem a (...). Powód wpłacił na konto tej firmy 2600 zł. Firma ta miała uzyskać dla powoda opłaty za przesył energii elektrycznej przez jego posiadłość, a także opłaty za słup

i linię telefoniczną oraz kanalizację wodno-ściekową, lecz w rezultacie ich nie uzyskała. Pozwany A. B. (2) był współpracownikiem tej firmy. Powód przyznał, że pozwany bezpośrednio wpłat nie pobierał.

W odpowiedzi na pozew z 4.08.2016 r. (k. 17) pozwany A. B. (2) wniósł o oddalenie powództwa, co potwierdził jego pełnomocnik na rozprawie 16.02.2017 r. (k. 63) i nie wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany podał, że w dn. 30.01.2013 r. powód W. Ł. (1) zawarł umowę cywilno-prawną pomiędzy nim a (...)

z siedzibą w L., o dochodzenie roszczeń przez tą firmę w imieniu powoda zgodnie

z ustawą z 2008 r. o dochodzeniu roszczeń za przesył różnego rodzaju mediów biegnących przez posesję właściciela. Według pozwanego powód z tą korporacją zawarł trzy różne umowy, nie tylko o dochodzenie roszczeń. Środki

finansowe zgodnie z zawartą umową powód wpłacił nie pozwanemu, ale na nr konta bankowego wskazany w umowie, jaką podpisał, czyli bezpośrednio zleceniobiorcy. Pozwany podkreślił, że nie jest stroną w postępowaniu, więc nie ma prawa do jakiegokolwiek wiedzy dotyczącej roszczeń powoda wobec powyższej firmy. Pozwany żadnych pieniędzy od powoda nigdy nie otrzymywał, zaś od końca 2013 r. nie jest już przedstawicielem tej korporacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. Ł. (1) i jego żona K. Ł. zawarli 30.01.2013 r.

z (...) w L. umowę o dochodzenie roszczeń od przedsiębiorcy przesyłowego, a celem tej umowy miało być uzyskanie przez tą firmę odszkodowania w związku z tym, że przez działkę powoda przechodziła linia energetyczna. Powód wpłacił na konto tej firmy kwotę 2600 zł, lecz firma ta nie wywiązała się z zawartej umowy. Powód występował do tej firmy o zwrot powyższej kwoty, chyba dwa razy, lecz pisma te wracały do powoda i żadnej odpowiedzi od tej firmy powód nie otrzymał.

Pozwany A. B. (2) był współpracownikiem firmy (...) do końca 2013 r.

Dowód: zeznania powoda W. Ł. (k. 62/2), pokwitowania odbioru dokumentów do zgłoszenia roszczenia odszkodowawczego (k. 19, 21), pisma powoda z 9.07.2016 r. (k. 8), 12.11.2016 r. (k. 36).

Sąd zważył, co następuje:

Powód nie przedstawił tekstu umowy zawartej z firmą (...), podając w zeznaniach (k. 62/2), że ma tą umowę w domu, zaś wcześniej oświadczył, że „umowa ta chyba powinna być w aktach sprawy”.

W aktach znajduje się jedynie wzór umowy, nie wypełniony, ale nie można przyjąć, czy identyczną umowę powód i jego żona zawarli z firmą (...). Pokwitowania odbioru dokumentów do zgłoszenia roszczenia odszkodowawczego (k. 19, 21) oraz twierdzenia pozwanego zawarte w odpowiedzi na pozew (k. 17), pozwalają zasadnie przyjąć, że taka umowa faktycznie została zawarta.

Powód nie przedstawił również dowodu wpłaty kwoty 2600 zł na rzecz firmy (...), podając w zeznaniach (k. 62/2), że dowód wpłaty tej kwoty ma w domu. W związku z tym, Sąd jedynie na podstawie zeznań powoda przyjął, iż ten wpłacił powyższą kwotę na rzecz ww. firmy.

Pozwany zarzucił (k. 17), że w okresie zawarcia ww. umowy powoda z firmą (...) był jedynie przedstawicielem (współpracownikiem) tej firmy, o czym świadczą również jego podpisy na pokwitowaniach odbioru dokumentów (k. 19, 21). Pozwany podał również, że od końca 2013 r. nie jest już przedstawicielem tej firmy, zaś faktu tego powód w żaden sposób nie kwestionował.

Powód przyznał (k. 36/2, 62/2), że pozwany bezpośrednio od niego wpłat nie pobierał, zaś przedmiotową kwotę 2600 zł wpłacił na konto firmy (...).

W związku z powyższym, zdaniem Sądu powód w żaden sposób nie wykazał, aby pozwany ponosił odpowiedzialność za zobowiązania firmy (...) i dlatego na podst. art. 734 kc orzekł, jak w pkt 1. wyroku.

Na podst. art. 98 kpc Sąd orzekł, jak w pkt 2. wyroku uwzględniając, że pozwany nie wnosił o zasądzenie na jego rzecz żadnych kosztów (k. 63).